

למרחב 22 יולי 1959

זוהי מידה שומאן ואנסקו.
* אנדרת הצל (ק"י, שבת,
21.50) היא היצירה המוסיקאלית, ש"
תשלח השנה ע"י קול ישראל ל"
תחרות פרס איטליה. התכנית חוברת
ע"י אמנון אחינעמי, והיא אגדה על
קשרי מזרח ומערב. את המוסיקה
האלקטרונית חיבר יוסף טל, בעזרת
מכשיר מיוחד שנבנה עבורו.

**תסכיתי ראדיו
ישראלים**

לתחרות בינלאומית

לאה פורת, סגן מנהל הכנ"ן יות של שירות השידור, יצאה אתמול במטוס "אל-על" לרומא, בדרכה לסורנטו, לתחרויות של הראדיו והטלביזיה על פרס איטליה. בתחרויות אלה, שיערכו מ-1 עד 16 בספטמבר, תשתתף ישראל בשני תסכיתים, האחד מאת בנימין תמוז והשני מאת שבתאי טבת, ובתכנית מוסיקה אלקטרונית מאת יוסף טל.

**תסכיתים ישראלים
לתחרות בינלאומית**

לאה פורת, סגן מנהל תכנית של שירות השידור, יצאה אתמול לרומא, בדרכה לסורנטו, לתחרויות של הרדיו והטלביזיה על פרס איטליה. בתחרויות אלה, שיערכו מ-1 עד 16 בספטמבר, תשתתף ישראל בשני תסכיתים, האחד מאת בנימין תמוז והשני מאת שבתאי טבת, ובתכנית מוסיקה אלקטרונית מאת יוסף טל.

"הצפה" 31/8/59

**תסכיתי רדיו ישראלים
לתחרות בינלאומית**

לאה פורת, סגן מנהל תכנית של שירות השידור, יצאה אתמול לרומא, בדרכה לסורנטו, לתחרויות של הרדיו והטלביזיה על פרס איטליה. בתחרויות אלה, שיערכו מ-1 עד 16 בספטמבר, תשתתף ישראל בשני תסכיתים, האחד מאת מר בנימין תמוז והשני מאת מר שבתאי טבת, ובתכנית מוסיקה אלקטרונית מאת יוסף טל.

<!-- NLI CUSTOMISATION: Import Date [2020-09-07] -->

<!-- NLI CUSTOMISATION: Import Path [import/batch-olive-dav/dav/1959/07/31_01/19590731_01-METS.xml] -->

העדות מאזין

מאה שלמה בנימין

הסירה ירדה – אגדות עלו

על כתפיו פלטיאל בן ליש. יצוינו, שקול ישראל" משגר לתחי ריהט. לא עלה בידנו לשמוע את כל השדורים, ברם שמענו את אלוף המוח) ולעומתן ספור מציאותי של בצלות ואלוף שום", שביים וקרא בזון שרגא פרידמן, אנקדוטה קלה זו יודר עה יפה לכל תלמיד בארץ ואף הוצגה כמהזה; אף"על"פ"כן זכחה כאן לגיון חדש, בעיקר משום הקריאה בהרבה אשכנזית, מעניין, מה מורה כמעט הו"אשכנזית" – ספר" לא נמש את ואילו, סופר" לא נמש את דפוסי השינרתיים גם לכבוד בינאליק, גרעון כצנלסון חטט בשאלה האומללה והאם בינאליק אנושי, או לאומי" יענו משום"מה, כי בעוד ש"שיר טוב גורט לנו ועוד, מקבל" שיר לאומי אשראי שירי בגלל התוכן" – כאילו אין שיר לאומי מסוגל אף הוא להיות טוב ולגרום נעורע... ואכן, כסוף דבריו הם" ריך בעצמו את הגדרתו זו, אמר"ם שמרואלי הכביו מלים על ורכיט" יפורי דרך, יאילו ישורון קטח ולא ענה כלל על השאלה שהציג – מה היה בינאליק בשעתו וכיום" – ותנחית לספר איה נער היה הוא (קשת) ולהפליג במליצות על ש"שוב אין רואים את הערוצים המסומלים בהראל זה של בינאליק"...

מנחם מאיר

תלמידו של פאבלו פאלנס סודרת הווננות מאת כאך" בתכנית ב, ביום די 5.8 ברשעה 8.30 בערב – יונג) את הווננות לצילו טולו – טונטה בדו"חיונו (חם 6)

ה"סירה" צוללת בים

בשבע שלמני האחרון הושמע חלק ממסדר הסיים של "שלושה בסירה אחת" שיצאה להפלגתה האחרונה"זאת" רינה בכלל, לא בעונה זו בלבד, היה זה אימא משור"אשכבה לתכנית מס' 1" בקול ישראל, בשנה האחרונה הופס מעט זמרה – וזאת כמפה סיבות: על "הסירה" ניתכה אש צולבת בעהונות ובכנמת בעיני המורנוגרפיה (שאכן לא חסרה בה לפרקים); נתגלה הסוד הגלוי, שהתכנית "מוכנוד" ואינה סטנטינית; והעיקר, משום ש"אכול דבש זורבה – ומרור הרבה... – לא טוב": ככלות הכל, אין ההברקות כמעין המתגבר, והיו מאזינים שהתימרו לדעת את ההומגר של כל איש"סירה עוד לפני שפתח פיו.

סוף טוב, הכל טוב

אהבנו הנכנית זו ודואק משום כך טוב, לדעתנו, שגוונים אותה, כשתעלה "הסירה" מבכי הים אחר שנים מספר, יתגלה יופיה מחדש. הוכחה שהגיעה שעת הגנויה שימשה התכנית ששמענו השבת (התכנית שלמני האחרונה), שכבר ניתחה סימני גיוון, לצומת זאת עלתה לשיא סיוחד סירת הסיים, "נוסיה" הקדשו" לה מאמץ, יתר כדי שתיהררר בוכרון, היא עמדה בסימן סיימים מצוינים שפסאז אשי? הצוות: היא למדה משפטים... והסוף? שלמדה רק משפט אחד: "הרי את" (רוזנפלד); "שתבעה מוונות מפרקליט" (בגודי), כל בוקר התעמל לצילילי הרדיו... והסוף? "שקבל נפש תולדו בגוף בריא" (חיים ספר), הוא השתלם בו"ל... והסוף? "שלא היה ליה סוף" (בן אמרן), הסיסמאות הקצרות קלעו אף הן ישר לנול, למסא"י: "והודות בני הוקן", לאגודת הסופרים: "אם תרצו, אין זו אגודה", למשטר החדש: "שש נפשות מחפשות כסא בסוח", או: "אצל אחריה הכל גלוי, אצלנו הכל סמיר", והמריקו, "שירת הדברות" של שלום רוזנפלד לפקיד מפשלהי (אל תבזבז בולים – השתמש במב" בשעות הנוספות"...)...

אזהבה, שגאה ורקיואם

מופונות הסירה התחרו קשות ב"פרר זה" שלה, כולם ראיים לשבה: המ" חברים – נעמי שמר ופלג"אלמגור (איוה זוג מורד ומענין!), המבצעים – רחל אטאס ורביעיית המועדון, השיר "סוף כמט, קפול סאחור, למה פתחה? איוה המור"י! – גיבש אותו הווי צבירי של רהשושי לב וסודות מנוחכים" חשובים"כל"יך, אשר לשיר השגאה "המקסימלי" – חבל שקצ' הגצע מלביטסו כולו? "כמו לבנון את הירקון, כמו הלכלוך את הסבון, כך אני שונאת אותך גורא"י – זימרה אטאס בהביטה אהודה בעם, "כמו שהקטן את הממקר, כמו הקורח את המסרק, כמו השוכר את הבקבוק הריק, כמו אלבני את דינ" גוף"... אין קץ לשגאה: "כמו העכבר את החתול, כמו האשה את העכבר, כמו הבעל את האשה – כך אני שונאת אותך"י ובשקנסר יצחק שמעוני – שאחר ששימש רבי'החובל ב"סירה", דובה שכבר יוכל לנווט כל תכנית ב"קול ישראל" – אתם מכירים את השירים, אז מה הקונץ' לחברים יחד, לשיר הכוך"מתוק?" – גולר אחד השירים הצעוינים בתרלרות "הסירה" מאז ומעולם, קוקטיל מקציף של ג'אז צורד ומרת אופרה טרקלינית.

המשיד נסתיים בשיר "הרש" החמוד להפר וברקיאם גם במקצת, ניני ו"סירת", מלא דמעות"סרדון על הסי" רה ש"חינכה אלפי בני נוער על סודות החיים" ועחה היא "שיוכבת סוף סוף לבריה".

אכן, נסכים עם השיר, כי פעמים רבות – אם לא תמיד – אסרה הסירה את האפת. הן"הן לכל נוסעיה הממול" חים ולשלושת נווטיה (יצחק שמעוני, אלון שמוקלד ויהודה האו"חי) על כל השעות הנעימות שהסבו לנו:

וסן תקל אל הכבד יותר... המשיד על הסופרת לחרין פנספילד היה מאלף במיוחד, בזכות ביצועו והרכבו: עדה שביט הטיבה לקרוא את הספור בתוך "מסיכת גן", ודן מירון נתן הערכה ראיה למספרת הנירוילנדית שמתה בשתפת בגיל 34.

בקרורה היתה כשעור טוב בספרות, מוצהר אהיה שעה קלה, בה תולך מיטל גיח, מנחל הברו גרוליה, מה ש"שר לביח, דבר לא התרחש – אלא ש"כפעם תורישנה"הש שהוא קען מילך בשביל האבובי"... ענתה כאילו יסולק מהמעגל ומשן" בחויו כעכביש בלה, בשיחה הועלו בעקבות הספור גריו האביב נוכח ליאות הסתיו; בלי להגיד למליצות (מלבד אולי בתחילה, שהיתה כללית ומצוחצחת) הסביר המבקר, כיצד מונמט הופעתו של הוכן החורף בכל אורות הבית העליון, הווי חיי תחביב", זהו ספור על חיי"פפ" המשבלי פנימי בלחי נוכר כמעט כלפ" חוף, אחי שיהיה"למפת זו, בתכנית, ארץ לארץ" שעורך עור"א המנחם, נצפו בעניו למשדרים הבאים.

משדרי השבוע עמדה כמובן, בסימן בינאליק והרצל – מדבריהם ועל דב" ריהט. לא עלה בידנו לשמוע את כל השדורים, ברם שמענו את אלוף המוח) ולעומתן ספור מציאותי של בצלות ואלוף שום", שביים וקרא בזון שרגא פרידמן, אנקדוטה קלה זו יודר עה יפה לכל תלמיד בארץ ואף הוצגה כמהזה; אף"על"פ"כן זכחה כאן לגיון חדש, בעיקר משום הקריאה בהרבה אשכנזית, מעניין, מה מורה כמעט הו"אשכנזית" – ספר" לא נמש את ואילו, סופר" לא נמש את דפוסי השינרתיים גם לכבוד בינאליק, גרעון כצנלסון חטט בשאלה האומללה והאם בינאליק אנושי, או לאומי" יענו משום"מה, כי בעוד ש"שיר טוב גורט לנו ועוד, מקבל" שיר לאומי אשראי שירי בגלל התוכן" – כאילו אין שיר לאומי מסוגל אף הוא להיות טוב ולגרום נעורע... ואכן, כסוף דבריו הם" ריך בעצמו את הגדרתו זו, אמר"ם שמרואלי הכביו מלים על ורכיט" יפורי דרך, יאילו ישורון קטח ולא ענה כלל על השאלה שהציג – מה היה בינאליק בשעתו וכיום" – ותנחית לספר איה נער היה הוא (קשת) ולהפליג במליצות על ש"שוב אין רואים את הערוצים המסומלים בהראל זה של בינאליק"...

האחד עדימה כמעט ולענין היה משה שמיר, השני בלם כבר בקולו הנמרץ, שמיר שהיה כ"קורא" בסורי בינאליק האהובים עליו (י שירים רבים, לא כו" למ"), נצריך הדגמות עם דברי"הסרה, חבל רק, שיום לפני השידוד ברדיו, כבר קראנו דבריו מלה במלה באחד העתונים.

מחוח הנכיות הוקדשו להרצל, לצ" ערוה, מסיבות שונות הוא המקופח מהסמיכות בין כ' לכ"א תמוה, ולא הפעם בלבד, גיום הזכרון ה"25 לביא" ליק, אפילו קריאת, "הבן" ששמענו הסמוקה להוכיח שוב, עד מה הרצל אקטואלי עדיין כסופר, אכן, הגאשם שלו הוא אביסטיפוס לשועלים ולמעילות של מינו, וחיונו של הפליטון נשתמר על אף קריאתה היבשה של עדי חר"פ, שניסתה להורידו לדרגת רו"ח משפטי כרוניקלי.

אגדת הצל

"אגדת הצל" – שהשיבות"יתר לה בכך, שתייצג את ישראל בתחרות הבינלאומית על "פרס איטליה" – היא אגדה סימבולית כביכול, מעין ליבוטיו שכתב אמנון אחיינע"כ" לטעויה הא" לקטרונית של יוסף טל.

מקום העלילה – מ ע ב ר ה, בה נוצעים ישיש תימני ונכרו הקטן מחום וחוסר"ישע ותקוה, הריפא הממחי אל" הם מרפא את הילד באמצעות אגדה שהוא מספר לו, מעשה באיש מן המ"ד רח שמגיפה מרצה בכסרו והוא יצא לחפש את אבן"המרפא הקסומה בסאתי מערב, הוא מכתת רגליו בדרך"לא"דרך ארוכה ורבת"מכשולים; לאחר שפצא את האבן בעוריצונו מלויים אותו שני צללים – צל המורה וצל המערב, ומפתים אותו כל אחד לצדו, אך לבו לכפר שלו, אליו הוא מגיע לאחר שעבר זרמי טים ומשטחי חולות ונחלץ מצרות רבות, הוא מביא את האבן וה" צולים מבריאים – וכן גם הילד, ברגע שהרופא סיים ספורו.

כל מירוש אפשרי

הטקסט של מחוה שירי זה בינוני למדי, יש רשעם, שזו אליגוריה על ישראל ומונג'הגלויזות, המעירים הצל" לים גם על רצון המרינה להסתייג מאורינטציה עם המרחח והמערב כא" חת? ושמא א"יהזדהות זו עם שליטי תבל וההקסדה שלא להיחשק בין המ" עצמות היא, אבן תקסימס"ז באגדה מצייע גם נוה"אלה, המים מרווי"הווי" לוח, מהם צומח בטווחה עץ החיים, שצל המורח וצל המערב מתאחדים בצלו; והילד הקטן לתחיה הוא צחינדו, הזור הצעיר, ואילו ל"דור המברך" הזקנים שכילו שנותיהם בגלות שוב אין תק" נו... אך כמובן כל פירוש ליצירה הוא מבין מוסוכן, וחלופות רואים מבקרים מהרונורי לבם שהמחבר לא שיערם רכל את המלל שבמחזה הטיבר, לישאח

בעריכת: מיכאל קשיב

הנכם מאזינים ל...

סליחה, תקלה טכנית

עיקר חוסר רוחצוות ועבודה מתאימים, סיננו מקול ישראל אנשי מקצוע מעולים, התזירו את קול ישראל לתקופה פרייהיסטורית מסוכנת.

יתר על כן: הצוות הקיים, הרוגו על קיפוחו הבולט, עוסק כרגע בעבודת אחזקה גרידא, כמעט ואינו חורם מאומה לשיפור ושכלול משדרי קול ישראל, התאמתם לתקופה הסטריאופונית המתקרבת. מחדל זה עתיד להתקם בראש וראשונה בקול ישראל עצמו.

נראה כי בדקהבית הנדרש בקול ישראל חייב להיות יסודי הרבה יותר מכפי שניתן היה לשער מראש. הגיע הזמן לפתוח בהכנות מעשיות ביותר לעריכתו.

אגדת הצל

נודמן לנו לשמוע את יצירתו האלקטרונית של יוסף טל, אגדת הצל, הנשלחת החודש לתחרות פרס איטליה, באורת פרטי. זמן גיכר לפני ששודרה השבוע בקול ישראל. הופתענו — ומאד לטובה, בניגוד לשתי היצירות התסכיתיות האחרות ששולח קול ישראל לתחרות זו, הרי יצירתו של טל עומדת בפני עצמה, מהווה פייבוריט טוב לזכיה.

נראה כי בעוד שבתחום המלל אנו מפגרים עדיין מאד, דחקא התחום המוסיקלי פורה ומבטיח. מדוע אין קול ישראל, הבנוי על מלל ומוסיקה כאחד, מקדיש זמן וכספים רבים יותר לפיתוח התחום מים המבטיחים יותר ביצירת עובדינו?

עד קיץ זה היה המאזין הישראלי בטוח לפחות בדבר אחד. אמנם, טען הוא, שירת השודר הישראלי אינו מצטיין דווקא בגישתו הרדיופונית ובענין משדרי, אך לעומת זאת עומדים טכנאיו ברמה בינלאומית, משתווים למדיניות טכניות וותיקות. אם הוא חש רגשנחיתות מסויים כלפי מה שניתן לשמוע בתחנות שמטביבו, פוזה רגש זה ב"עליונותו המוחלטת של קול ישראל על כל שכניו".

הקיץ התנפצה עליונות זו כבועת סבון, המאזין הישראלי הרגיש שם לב כי הקליטה במקלטו אינה נקייה כשהיתה. הגיעו לאזניו תלונות של גופים זרים שטענו כי קול ישראל מפריע במשדרי לקליטת תכניות אחרות, המשודרת בסביבת גלי קול ישראל. אולם עיקר דוגנו נבע דווקא מהתפתחויות הטכניות האחרונות, אותן לא הדביק עדיין קול ישראל.

הסתבר כי עם יציאתם לשוק של מקלטי ההיפידליטי השונים, לא הצליח המאזין הישראלי להגות במקלטו דוקא משדרי קול ישראל הקרובים ביותר. דעישים שונים, מיזוג לא נכון של הקולות הנקלטים ועל הכל, תקליטים משופשפים וחורקים מתקליטיית קול ישראל, העיבו על הנאת ההאזנה למקלטים החדשים.

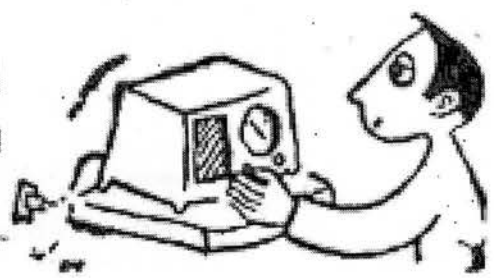

חקירה קצרה, אך יסודית, שערכנו החודש בין אנשי מקצוע בתחום זה, פרטה לפנינו סבך מרגיו, המפריע את פעולותיו התקינות של השרות, מבחינתו הטכנית לפחות.

התברר כי אי-העלאתם של הטכנאים הוותיקים בדרגות העבודה, מינויים-מטעם וב

העדות מאזין

מאת שלמה ביינן

על תיאטרון, כלכלה וארבעה מינים

בשובה אל הקרואן בשבת האחרונה ציינה בלה ברעם, עורכת התכנית, ביטוח ובדיקה את פתיחת עונת התיאטרון בארץ בצורה דפוחה צריכה על התיאטרון בעונה החולפת. בחקשם את דעת הצופה הממוצע - שהוא בחינת נעלם גדול - ערכו עזריה ששאל בין הסייסיים איש-בתוכו בבחי הרושת, בסוף גדוני תרבות וכו', התוצאה היתה מסדר מעניין ומאלף מאוד מכמה בחינות שמשמעותן חורגת מהחום הרדיו; מסתבר (אם להאמין למה שאנשים אמרים), כי רבים המבקרים בתיאטרון, כי הסתוות שהועלו בעונה האחרונה סיסקו בדרך כלל את טעמו ודרישותיו של הקהל, וכי כל הקהל נספו יצאת ממש אל פתי זה עברי מקורי, ורובו אף נכון שלא להתחשב בטיבו ובגורמו, ובלבד שיהיה קרוב ללבי...

שיהיה גר. אך מקורי

צייסי, אמרו שני בעירים שמעין ברוך שנקלעו לפוערון גואסי תוך כתיא, חסר לנו משהו בתיאטרון, הם הוכירו את תוא הלך בשדות ומוסיקה, כי אף מחזה באלדוראדו קרוב להם, וזה מה שאנו מבינים, אותה משאלה עלתה גם מדברת המלוטשים יחור של אקביא, מהנחלת סמינר לוינסקי, שהרי חיק לכת באמרו בפירושו: גם מהו עברי גרוע יש בו משהו לכבי והסי - ותורה ועלתה בתשובותיהם של רבים אחרים, דומה הכל שותפים לנכונותו של מנהל בית-התרופת לביי דים להתחייטם, יחס סלחני ליצירות מקוריות, שתעוררת, כמובן, השאלה:

עיה שבאה לידי ביטוי במשאלותם? נטא זה, ואנשי התיאטרון נקראים למה דעתם עליה - אולי באחד השיי דורים הבאים של ביטוח וכריסי? דעם המשאל ברדיו, ענה חלקו הראשון על חלקו השני מבהינת התוכן והעריכת שוב הוכח, כי האדם הממוצע תא חסר פצוין לרדיו - ובין המשיבים היו כאלה שעלו באינטל נציה על המראיינים, מעניין, כי בסיכומו של דבר הוזכרו כמעט כל הצגות העונה, ומסתבר, כי אף מחזות שנכסלו טרמו הנאה לכמה וכמה מן הצופים, התרשמו כמיוחד מדבריה השקולים של הפורה רינה, אשר מצאה עניו, אם מבהינת התוכן אם מבהינת המסחק אם מבהינת הבטיח המוצגת, ככל אחד מתריסר המחזות שמנחה (אגב הביטה צורה של שהחמיצה אתרים), היא המרכיח את הדעה, שהבארת קובעת את גר רלה של הצגה לשפט או לחסד, היא אמרה דברים נבונים, כשציננה כי רק קהל ה-בכורה הולך להצגה בלי שידע דבר על סיבה - הקהל הרחב מסיק למובן לקלוט דעות, הביקורת חשפיעה עליו, אך מבקרי תיאטרון פושבעים טעונה אינם מקבלים טראש כל דעה, לעומת זאת היה מי שהצ' היר, כי אינו רוצה, ללכת להצגה בצורה עזרת ולהוציא כסף לריק איכות המסדר ירדה קמעה משהת' היל שמואל רוזן, הדוכר תבות לגבי מראיין מנוסה, לשפע את המשיבים באמצע דבריהם ברנעים הספניונים ביותר, התכנית חרנה מסמרת משאל סאנטאני, שקבעה לעצמה, כשהמיק' רחוק עבר לאחת ממערכות העתונים, עם זמיר מסינ המאמנות ודומה אלה

חדשות בקול ישראל

ביקור חומרת, סקארלאסי - התומרת הורה הראשונה שוגסי עה בארץ הוכתר בהצלחה לבת, ראויה לשבח היומה המסתמנת בובן האחרון בקול ישראל, לסעיל נגורם אקטיבי - ולא רק מפוקף - בשטח האמנות, הביקור, שנ' ערך כחלק מסע חומעות ביוון, תורכיה ומרס, נתאסר בזכות אדיבותו של הרדיו האיטלקי, ונכונותו לשאת בסיכון הכספי שתיה כרוך בהופעה, מבהינת טר סיקאלית יש לציון את המונצרטים של סקארלאסי כרונמה מרענות של חומרת, שהצליחה להחזיק את הקהל לצלילים היפים של טר סיקה קלאסית ומרה-קלאסית טהר.

לפני צאתם את הארץ, חילק מנהל התכנית, ד"ר י. שפירא, סדליוני העשור לתברי התומרת, עם שובה של לאה סורה מסר רנסו, שם יצגה את קול יש' ראל' בתחרות למרס איטלוי, נודע כי יצרת המוסיקה האלק' סדונית של יוסף של נרכשה ציו תרדו בוולאנד, כשוויץ ובארי סלית, במסגרת הנסיוני לרדיו בסר לנו העתקה היצירה לצרכי ל- מוד, הסלית סאת ב, חמו יובא לשידור בסוודיה, באוסטרית וב' הולאנד, אגב, שתי יצירות אלה עברו את המבחנים הראשונים של מרס איטלוי, הגיעו עד לשלב האחרון - אף כי לא זכו במרס.